

דוכני ירקות ופלאפל ברחבת מיסגד אבו אל-עבאס, הגדול במיסגדי אלכסנדריה

ד"ר ש מאלכס

מאת
אורי אבנרי

בקיצור: אלכסנדריה שלפני המהפכה. "אלכס", בפי דורות של מלחים, לא מצאנו אותה. נדמה שלא נותר ממנה שריד וזכר. סירבנו לנסוע לאלכסנדריה יחד עם החאמולה הגדולה של המישלחת הישראלית והעיתונאים. רצינו לבקר אותה בנחת, לבדנו, על-פי דרכנו. נסענו, שיירה של שני מרצדסים שחורים, בכביש הדלתה. הוא ארוך יותר מכביש המידבר, אך הוא עובר באיזור מיושב, ומאפשר מבט טוב יותר על "מצריים האמרי תית", הכפרית, הרחוקה מקאהיר ומאלכסנדר דריה גם יחד. מי שקרא את כל הסיפורים על העוני הי נורא של הכפר המצרי, מופתע לטובה. אין אלה כפרים אירופיים, אך לפחות במבט שיטחי מן הכביש הם נראים אמידים למדי. האדמה טובה, הארץ השטוחה כולה טובלת בירק. הבתים נראים כמו תושות של חומר, אך רבים מהם בנויים מלבנים אדומים קט נות ומצופות בחימר, האופייניות למצריים. כימעט לייד כל בית, מיבנה עגול מחודד,

ה היה מסע אל תוך האגדה. מצאנו עיר יפהפיה, לא מצאנו את האגדה.

בספירות העליונות

ה אגדה היא אלכסנדריה, העיר ש פולטיית ביותר על-פני כדור-הארץ. האגדה היא לורנס דורל, רביעית אלכ סנדריה, יוסטין, קליאה, באלתאור. (מי היה הרביעי?) עיר של שיכבת-יעילית תרבותית ומגורי נת, תערוכת של יוונים, קופטים, יהודים, איטלקים, צרפתים, בריטים ובעלי-אחוזה מוסלמיים. עיר דוברת צרפתית, שבה פר נים בערבית רק אל המשרתים. עיר שנששה מומן את כל המושגים הי פרימיטיוויים של לאומנות, קנאות דתית, החיה בספירות העליונות של תרבות כלל-אנושית.

תמונה מישראל
אין אפשר לקבל תמונה? שאלה נערה מצריה זו את צלם העולם הזה שלמה סתר, במיסעדה על אסיה-הדרך בטאנטה, עיר-מחוזבין קאהיר לאלכסנדריה. כששמעה כי ישלחו לה את את התמונה בדואר מישראל, לא השתוממה. זה ניראה לה טבעי לחלוטין.